

บทที่ 3

หลักการแปลภาษามือไทย

ในบทนี้จะกล่าวถึง หลักการ ที่ล่ามภาษามือใช้ในการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษามือไทย และรายละเอียดของการจัดเรียงตามไวยากรณ์ภาษามือไทย การเรียกใช้ลักษณะนามของภาษามือไทย ซึ่งรายละเอียดทั้งหมดได้มาจากการวิเคราะห์ร่วมกันกับล่ามผู้เชี่ยวชาญของภาษามือไทย

3.1 หลักการแปลภาษามือไทย

ในปัจจุบันยังไม่สามารถอธิบายไวยากรณ์ภาษามือไทยได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ดังนั้นในงานวิจัยนี้จะอ้างอิงไวยากรณ์ที่ถูกกำหนดไว้แล้วส่วนหนึ่งจาก งานวิจัย [12] ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกของวิทยาลัยราชสุดา ฯ นอกจากนี้ผู้วิจัย จะใช้การวิเคราะห์ ในหลักการแปลของล่ามผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการแปลที่อยู่นอกเหนือจากไวยากรณ์ที่ถูกกำหนดไว้ เมื่อรวมทั้งสองอย่างเข้าด้วยกันสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ล่ามจะฟังหรืออ่านข้อความทีละประโยค
2. ล่ามจะแยกคำศัพท์ออกเป็นกลุ่ม เช่น กลุ่มประธาน กลุ่มกริยา กลุ่มกรรม กลุ่มสถานที่ กลุ่มเวลา ยกตัวอย่างเช่น “ฉันกับพ่ออยากไปกินอาหารญี่ปุ่นดูๆที่ร้านอาหารหน้าหมู่บ้านวันนี้ตอนเย็น”

กลุ่มประธาน = {ฉันกับพ่อ}

กลุ่มกริยา = {อยากไปกิน}

กลุ่มกรรม = {อาหารญี่ปุ่น}

กลุ่มสถานที่ = {ที่ร้านอาหารหน้าหมู่บ้าน}

กลุ่มเวลา = {วันนี้ตอนเย็น}

3. ล่ามจะแยกประเภทของประโยคออกเป็น 18 รูปแบบด้วยกัน โดยใช้กริยาและคำขยายต่างๆมาช่วยในการตัดสินใจ โดย 18 รูปแบบสามารถแจกแจงได้ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประเภทของประโยคทั้ง 18 แบบ

1. ประโยคที่ใช้กรรมกริยา

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
type1 S+Vtransitive+O ฉันวาดรูป	S+O+Vtransitive+nodding ฉัน+รูป+วาด+nodding
type2 S+Vtransitive+O เขาชกผม	S+[S-Vtransitive-O] เขา+[เขา+ชก+ฉัน]
type3 S+Vtransitive+O ไก่จิกข้าว	O+S+[S-Vtransitive-O] ข้าว(CL-ของ)+ไก่(CL-ตัว)+[ไก่-จิก-ข้าว]

2. ประโยคที่ใช้กรรมกริยา

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S+Vintransitive ไก่เดิน	S+[S-Vintransitive] ไก่+[ไก่-เดิน]

3. ประโยคที่ใช้กรรมกริยาและมีทิศทาง

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-ditransitive ฉันให้เงินเขาซื้อสบู่ แม่ให้เงินฉันซื้อสบู่	S+O+S+V ฉัน+ซื้อ+เงิน+ให้(CL-ของ,out) แม่+ซื้อ+เงิน+ให้(CL-ของ,in)

4. ประโยคที่มีการแสดงตำแหน่งที่อยู่

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-locative ฉันทำงานที่บ้าน แม่อยู่ที่บ้าน	Loc+S+Vlocative บ้าน+ฉัน+ทำงาน บ้าน+แม่+อยู่

5. ประโยคแสดงการเดินทาง

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-motion ผมเดินทางจากกรุงเทพไปถึง เชียงใหม่	Loc(arrival)+Loc(departure)+Vehicle+S+Vmotion+Loc(arrival) เชียงใหม่(CL-สถานที่)+กรุงเทพ(CL-สถานที่)+เดินไป+ฉัน+ไป+ เชียงใหม่

ตารางที่ 3.1 ประเภทของประโยคทั้ง 18 แบบ (ต่อ)

6.ประโยคที่แสดงการนำพา

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-propulsion ฉันจะพาคุณไปที่บ้าน	Loc+O+S+[S-Vpropulsion-O] บ้าน+คุณ+ฉัน+[ฉัน-พาไป-คุณ]

7.ประโยคแสดงการตามต่อหรือบอกต่อ

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-quotation เขากล่าวผมว่าราคาเท่าไร	S+[S-Vquotation-O]+Quotation เขา+[เขา-ถาม-ฉัน]+เงิน+เท่าไร

8.ประโยคแสดงอารมณ์และความรู้สึก

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-state experience เขาารู้สึกเบื่อมาก พ่อโกรธแม่	S+Vexperience เขา+เบื่อ-มาก พ่อ+โกรธ+แม่

9.ประโยคแสดงความคิดและความเข้าใจ

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-cognition ผมไม่รู้จักคุณ	O+S+Vcognition คุณ+ผม+รู้จัก+ไม่

10.ประโยคแสดงการรับรู้และการสัมผัส

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-sensation ฉันได้ยินเสียงเพลง ฉันได้กลิ่นบุหรี	O+S+Vsensation เพลง+ฉัน+ได้ยิน บุหรี+ฉัน+ได้กลิ่น

11.ประโยคแสดงการมีอยู่ของ คน สัตว์ และสิ่งของ

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-existential มีหนังสือจำนวนมากที่บ้านของเขา	Loc+O+V บ้าน(CL-สถานที่)+เขา+ของ+หนังสือ(CL-เล่ม)+มาก+มี

12.ประโยคแสดงปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-ambient ฝนตกที่บ้าน	V-ambient บ้าน+ฝนตก

ตารางที่ 3.1 ประเภทของประโยคทั้ง 18 แบบ (ต่อ)

13. ประโยคที่กริยาทำให้ประธานชัดเจนขึ้น

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-stative ผมเป็นคนหูหนวก	S+Cstative ฉัน+หูหนวก

14. ประโยคที่มีคำขยายประธาน

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-descriptive เสื้อสีเงินสวย	S+Cdescriptive เสื้อ+สีน้ำเงิน+สวย

15. ประโยคเปรียบเทียบ

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-comparative ห้องเรียนนี้นักเรียนชายมากกว่า นักเรียนหญิง	Log+S1+V1+body shifting+S2+V2 ห้องเรียน(CL-สถานที่)+นักเรียนชาย+มาก+body shifting+นักเรียน หญิง+น้อย

16. ประโยคพร้อมตัวเลข

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-number ฉันอยู่เชียงใหม่มาเก้าปี มีแมวสามตัว	S+Num เชียงใหม่(CL-สถานที่)+ฉัน+อยู่+เก้า+ปี แมว+สาม+ตัว+มี

17. ประโยคที่ผู้พูดเป็นบุคคลที่ 3

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-recipocal พ่อและแม่กำลังทะเลาะกัน	S1+body shifting+S2+2h+V พ่อ(CL-คน)+body shifting+แม่(CL-คน)+2h(CL-คน)+ทะเลาะ

18. ประโยคที่ไม่มีจุดมุ่งหมายอันใด

ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย
S-no Nuclear ฉันกินข้าวด้วยตะเกียบ	O+S+V ข้าว+ฉัน+กิน(CL-กินโดยใช้ตะเกียบ)

4. คำศัพท์ที่เป็นคำซ้ำ เช่น “มากมาย” หรือคำอุทาน เช่น “เออ”, “หนอย” หรือ “ชะ” คำเหล่านี้ลุ่มจะนำไปใช้ในการแสดงสีหน้าเพื่อบ่งบอกอารมณ์ของต้นทางให้ถูกต้อง สีหน้าที่เพิ่มเติมนี้ลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวว่า ยังไม่มีการกำหนดที่ตายตัว การที่จะนำเสนอ นั้นจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และประสบการณ์ในการแปลของลุ่มแต่ละคน

5. หลังจากนั้นถ้าจำเป็นจะทำการแปลและแสดงท่าภาษามือโดยเรียงลำดับ ตามที่ปรากฏในตารางที่ 2.4 และนอกจากถ้าจะมีการจัดเรียงประโยคสลับไปมาตามประเภทของประโยคแล้ว ภายในกลุ่มย่อยที่ได้กล่าวมาในข้อที่ (2) ก็มีการละคำ การเปลี่ยนคำศัพท์ และจัดเรียงภายในกลุ่มด้วยเช่นเดียวกัน ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 การจัดเรียงภายในกลุ่มย่อย

1.กลุ่มประธานและกลุ่มกรรม	
ภาษาไทย	ภาษามือไทย
ฉันกับพ่อ	ฉัน+พ่อ
อากาศดี	อากาศ+ดี
อากาศไม่ดี	อากาศ+ดี+ไม่
ฉันหล่อมมาก	ฉัน+หล่อ+มาก
ฉันหล่อไม่มาก	ฉัน+หล่อ+มาก+ไม่
ฉันไม่หล่อมมาก	ฉัน+หล่อ+มาก+ไม่
2.กลุ่มกริยา	
ภาษาไทย	ภาษามือไทย
ไปกิน	กิน+ไป
ไม่ไปกิน	กิน+ไป+ไม่
ไม่ชอบกิน	กิน+ชอบ+ไม่
ไม่อยากกิน	กิน+อยาก+ไม่
ไม่เคยกิน	กิน+ไม่เคย
ไม่ชอบไปกิน	กิน+ไป+ชอบ+ไม่
ไปบ่อย	ไป+บ่อย
ไปไม่บ่อย	ไป+บ่อย+ไม่
อาจจะไป	ไม่+แน่ใจ+ไป
ต้องไป	ต้อง+ไป
ควรจะไป	ต้อง+ไป
จะไป	ไป
ต้องไปกิน	ต้อง+กิน+ไป
จะต้องไปกิน	ต้อง+กิน+ไป
ควรไปกิน	ต้อง+กิน+ไป

ตารางที่ 3.2 การจัดเรียงภายในกลุ่มย่อย (ต่อ)

3.กลุ่มเวลา

ภาษาไทย	ภาษามือไทย	หมายเหตุ
เมื่อวานนี้ ตอนเย็นเมื่อวานนี้ ตอนเย็นของเมื่อวานนี้	เมื่อวาน เมื่อวาน+ตอนเย็น เมื่อวาน+ตอนเย็น	การอธิบายเวลาจะอธิบายเวลามาจากช่วงเวลากว้างไปหาช่วงเวลาแคบ

4.กลุ่มสถานที่

ภาษาไทย	ภาษามือไทย	หมายเหตุ
ที่บ้าน ที่บ้านของยาย ที่บ้านของยายข้างโรงเรียน	บ้าน บ้าน+ยาย+ของ ข้าง+โรงเรียน+บ้าน+ยาย+ของ	การอธิบายสถานที่จะอธิบายจากสถานที่ขนาดใหญ่ก่อนไปหาสถานที่ขนาดเล็กหรืออธิบายจากไกลเข้ามาจนใกล้ถึงวัตถุที่กำลังกล่าวถึง

6. ในขณะที่ล่ามแสดงท่ามือ ถ้าคำศัพท์ที่กำลังจะแปลนั้นไม่มีในคำศัพท์ภาษามือไทย ล่ามจะผสมคำศัพท์พื้นฐาน เพื่ออธิบายให้คนหูหนวกเข้าใจ ยกตัวอย่างดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ตัวอย่างคำศัพท์ที่ต้องใช้การอธิบาย

คำศัพท์ภาษาไทย	คำศัพท์ภาษามือไทย
บรรยาย	เล่า+เล่า+เล่า
เณร	พระ+เด็ก
โรงเรียนประถม	โรงเรียน+เด็ก+ของ
เยาวชน	เด็ก+เด็ก

7. นอกจากนี้ล่ามยังต้องเพิ่ม CL เข้าไปในประโยคเพื่อให้ได้ความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ในภาษามือ การบอกจำนวน และลักษณะรูปร่างของสิ่งที่กำลังกล่าวถึง ทั้งสองอย่างมีความสำคัญต่อคนหูหนวก ทั้งสองสิ่งจะช่วยให้คนหูหนวกสามารถจินตนาการตามได้ง่าย และเข้าใจได้ดีขึ้นมาก สิ่งเหล่านี้ล่ามจะเรียกว่า “CL” ตัวอย่างดังเช่นตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ตัวอย่างการอธิบาย CL ของคำศัพท์

CL	อธิบาย
CL-บ้าน	-การแสดงรูปร่างตึกที่มีหลังคาสามเหลี่ยม ลักษณะเหมือนกับบ้านชั้นเดียวทั่วไป
CL-โรงเรียน	-การแสดงรูปร่างบริเวณๆหนึ่ง แล้วแสดงรูปร่างของตึกที่ตั้งอยู่กลางบริเวณนั้น อาจจะแสดงท่ามือเสาชงชาติ ยึดหยุ่นตามประสบการณ์ของล่าม
CL-(โดย)รถ	-การแสดงท่าการเข้าไปในรถ และถ้าเป็นคนขับรถ จะต้องแสดงท่าขับรถด้วย

ในภาษาไทย CL คือลักษณะนาม (Classifier) ในภาษามือจะเป็นมากกว่าลักษณะนาม เพราะ CL ของภาษามือนั้นสามารถอธิบายได้ถึงลักษณะกิริยาท่าทางได้ด้วย ตัวอย่าง ดังเช่นตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 ตัวอย่างการเพิ่ม CL สำหรับสรรพนาม กิริยาและลักษณะนาม

ประโยคภาษาไทย	รถที่จอดเรียงกันอยู่ตรงที่จอดรถนี้เป็นของฉัน 10 คัน
CL	รถ, ที่จอดรถ, 10 คัน
ประโยคภาษามือไทย	ที่จอดรถ(CL-สถานที่กว้าง)+มี+รถ(CL-รถ)+จอดๆๆ+รถ(CL-รถ)+10+คัน+ฉัน+ของ
ประโยคภาษาไทย	ฉันกับพ่อเราจะขับรถไปเที่ยวที่บ้านยายวันพรุ่งนี้
CL	บ้านยาย
ประโยคภาษามือไทย	พรุ่งนี้+บ้าน(CL-บ้าน)+ยาย+ของ+รถ(CL-ขึ้นรถ)+ฉัน+กับ+พ่อ+เที่ยว+ไป
ประโยคภาษาไทย	วันนี้ที่ตลาดฉันซื้อปลา 3 ตัว
CL	ปลา 3 ตัว
ประโยคภาษามือไทย	วันนี้+ที่+ตลาด+ปลา(CL-ปลา)+3+ตัว+ฉัน+ซื้อ

3.2 ลักษณะนามภาษามือไทย (Thai Sign Language Classifier: CL)

จากปทานุกรมภาษามือไทย [1] ได้กล่าวถึงการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษามือไทยว่า การแปลข้อความภาษาไทยเป็นภาษามือไทยนอกจากจะแสดงท่ามือของคำศัพท์ที่เรียงใหม่ตามไวยากรณ์ภาษามือไทยแล้ว ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญที่จะทำให้ข้อความที่ต้องการสื่อสารด้วยภาษามือนั้นชัดเจนและสื่อความหมายยิ่งขึ้น สิ่งนั้นก็คือการเรียกใช้ลักษณะนามภาษามือไทย โดยต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเรียกว่า CL สาเหตุที่ต้องเรียกใช้ CL ในภาษามือไทยก็เพราะว่าในบางครั้งการแสดงท่ามือของคำศัพท์ที่ถูกเรียงตามไวยากรณ์ภาษามือไทยนั้น ยังไม่เพียงพอที่จะอธิบายให้คู่สนทนาซึ่งเป็น

คนหูหนวกหรือล้ามภาษามือเข้าใจได้อย่างชัดเจน ดังนั้นสิ่งที่จะมาช่วยผู้สื่อสารอธิบายให้คู่สนทนาเข้าใจในสภาพสถานการณ์ สภาพแวดล้อม และลักษณะของกิจกรรมที่เกิดขึ้นก็คือ CL

การเรียกใช้ CL ในภาษามือไทยคือการที่ผู้สื่อสารพยายามอธิบายให้คู่สนทนาเข้าใจให้ได้ว่าสิ่งต่างๆ ที่กล่าวถึงในข้อความนั้นมีขนาด มีรูปร่าง หรือมีหน้าตาอย่างไร และสิ่งต่างๆ เหล่านั้นอยู่ตรงไหนในบริเวณที่ผู้สื่อสารอ้างถึง โดยผู้สื่อสารจะพยายามอธิบายให้คล้ายกับว่าสภาพแวดล้อมสมมตินั้นได้มาปรากฏอยู่ตรงหน้าของคู่สนทนา แม้ว่าการเรียกใช้ CL ในข้อความภาษามือไทยนี้จะช่วยให้คู่สนทนาเข้าใจได้ดีขึ้นและในบางข้อความ CL ก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้ แต่ในบางข้อความ CL ก็กลับกลายเป็นสิ่งที่ฟุ่มเฟือยและไม่มีประโยชน์ และอาจจะทำให้ข้อความภาษามือนั้นยาวเกินความจำเป็น ดังนั้นประสบการณ์ภาษามือไทยของผู้สื่อสารจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการที่จะตัดสินใจเรียกใช้ CL ให้เหมาะสมกับข้อความ ดังตัวอย่างในตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 ตัวอย่างประโยคที่ต้องการและไม่ต้องการ CL

ลำดับที่	ประโยคภาษาไทย	ประโยคภาษามือไทย	CL
1	รถจอดข้างหน้าบ้าน	บ้าน+บ้าน+หน้า+ข้างหน้า+รถ+จอด	ต้องการ
2	หนังสือวางอยู่บนโต๊ะ	โต๊ะ+โต๊ะ+บน+ หนังสือ+เล่ม+วาง	ต้องการ
3	แม่ชอบกินไก่	ไก่+แม่+กิน+ชอบ	ไม่ต้องการ
4	ฉันไม่ไปที่บ้านของยาย	บ้าน+ยาย+ของ+ฉัน+ไป+ไม่	ไม่ต้องการ

จากตารางที่ 3.6 คำที่ขีดเส้นใต้ในประโยคภาษามือไทยคือ CL ของประโยค ในการสนทนาของภาษามือในชีวิตประจำวันจะพบว่าการใช้ CL ในภาษามือไทยนั้นสามารถปรากฏได้หลายทีในข้อความที่สื่อสาร เช่นการใช้ CL ก่อนเข้าข้อความ การใช้ CL ภายในข้อความ หรือการใช้ CL ในตอนท้ายของข้อความ

3.2.1 การแบ่งประเภทของ CL

จากปทานุกรมภาษามือไทยได้กล่าวว่า CL ในภาษามือไทยนั้นสามารถแบ่งเป็นประเภทได้หลากหลายรูปแบบแล้วแต่หลักการที่ใช้แบ่งประเภท ยกตัวอย่างเช่น แบ่งเป็นประเภทโดยอาศัยหลักภาษาไทยก็จะสามารถจัดประเภทของ CL ในภาษามือไทยได้ตามแบบพหุลักษณนาม เนื่องจากภาษามือไทยมีโครงสร้างหน่วยคำและไวยากรณ์ของลักษณนามประเภทอื่นๆ ในภาษาดูคล้ายคลึงกับ CL-สถานที่ CL-จำนวนนับ ฯลฯ แต่หลักการที่นิยมใช้ในการแบ่งประเภทของ CL ในภาษามือไทยจะใช้หลักการแบ่งประเภทตามรูปแบบท่ามือพื้นฐาน 80 ท่ามือในภาษามือไทย ซึ่งท่ามือพื้นฐานนี้จะ

เป็นส่วนประกอบของท่ามือตามสัญลักษณ์ (Features) ต่างๆของ CL ดังนั้นจะสามารถแยก CL ออกมาเป็นกลุ่มได้ดังนี้

1. CL-แสดงรูปทรงและขนาด มีรูปมือแทนขนาดและคำนามที่อ้างถึง
2. CL-อุปกรณ์ มีรูปมือและการเคลื่อนไหวมือแทนการใช้อุปกรณ์ทำกับคำนามที่อ้างถึง
3. CL-แสดงความหมาย มีรูปมือแทนความหมายของคำนามที่อ้างถึง

ยกตัวอย่างการแบ่งประเภท CL ตามรูปแบบท่ามือพื้นฐานได้ดังตัวอย่างในตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7 ตัวอย่าง CL ทั้ง 3 ประเภท ที่แบ่งโดยแจกแจงตามรูปแบบมือ

CL-แสดงรูปทรงและขนาด		
		
กระบอ, กระป๋อง, แก้วน้ำ, ขวด	ถ่าน, กระเทียม, เม็ดขุ่น, ดวงตา	กระดุก, ขนม, ลูกกี, เพชร, ไข่มุก
		
กลุ่ม, คลินิก, ทะลา, ตึก, ลูกโลก	กระดุม, ไข่มุก,	จานบิน, หน้ากาก, นม, จานเสียง
		
ขอ, ตะขอ	หลอดลม, หลอดอาหาร	ปฏิทิน, กระจกเงา, กระเป๋าสลัด
CL-อุปกรณ์		
		
ปืน, กรรไกร	ลูกกอล์ฟ, ทัพพี	ถุง, กระดิก
		
ไม้จิ้มฟัน	รถยนต์	ไม้เรียว
		
ผมเปียสองข้าง, หางเปีย	ลูกอม, ลูกกวาด	ด้าย

ตารางที่ 3.7 ตัวอย่าง CL ทั้ง 3 ประเภท ที่แบ่งโดยแจกแจงตามรูปแบบมือ (ต่อ)

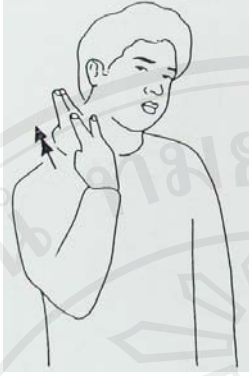
CL-แสดงความหมาย		

ในการเรียกใช้ CL ภาษามือไทยให้สมบูรณ์นั้น นอกจากจะใช้รูปแบบท่ามือพื้นฐานดังที่กล่าวมาแล้ว ยังต้องประกอบไปด้วย การหันฝ่ามือ ตำแหน่งมือ การเคลื่อนที่ของมือ และ องค์ประกอบอื่นๆ เช่น สีหน้า เป็นต้น เพื่อให้ท่ามือ CL สามารถแสดงได้สมบูรณ์ที่สุด ยกตัวอย่าง ดังตารางที่ 3.8

ตารางที่ 3.8 ตัวอย่างการแสดงท่ามือ CL ของคำศัพท์ต่างๆ

CL-แก้ว	CL-ตึก
----------------	---------------

ตารางที่ 3.8 ตัวอย่างการแสดงท่ามือ CL ของคำศัพท์ต่างๆ (ต่อ)

  CL-กรรไกร	 CL-ไม่เรียว
  CL-คน	 CL-ธง

3.2.2 การแบ่งประเภท CL เพื่อนำมาใช้ในการวิจัยนี้

เนื่องจาก CL ภาษามือไทยมีจำนวนที่เยอะมากดังตัวอย่างในตารางที่ผ่านมาและ CL ภาษามือไทยก็มีการเรียกใช้หลากหลายรูปแบบ รวมทั้งยังต้องอาศัยประสบการณ์ภาษามือไทยเพื่อใช้ในการตัดสินใจเรียกใช้ CL ให้เหมาะสมกับข้อความและสถานการณ์ ซึ่งทำให้ยากลำบากในการสร้างความฉลาดให้แก่ระบบการแปลภาษา ดังนั้นผู้ทำวิจัยจึงได้ร่วมวิเคราะห์กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญของศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในเรื่องเกี่ยวกับ CL โดยสรุปได้ว่าสำหรับงานวิจัยนี้จะเรียกใช้เฉพาะ CL-ประจำคำศัพท์ ซึ่งเป็น CL ที่อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของคำศัพท์นั้นๆ ตัวอย่างการเรียกใช้ CL-ประจำคำศัพท์แสดงดังตารางที่ 3.9

ตารางที่ 3.9 ตัวอย่างประโยคที่มี CL ประจำคำศัพท์

ฉันเป็นครู	ฉัน+ครู+คน
ผมกลับมาที่บ้านกับพ่อ	บ้าน+บ้าน+พ่อ+ฉัน+กลับมา
ฉันกับพี่ชายดื่มเบียร์ด้วยกัน	ฉัน+พี่ชาย+เบียร์+ขวด+ดื่ม+ด้วยกัน
ฉันไม่ชอบไปโรงพยาบาล	โรงพยาบาล+ดี+ฉัน+ไป+ชอบ+ไม่
ฉันลืมนำหนังสือไว้ที่โรงเรียน	โรงเรียน+ดี+ฉัน+หนังสือ+เล่ม+ลืม

3.3 การจัดการคำศัพท์ในภาษาไทย

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นหัวข้อ 3.1 หลักการแปลภาษาไทย เนื่องจากภาษาไทยมีจำนวนคำศัพท์ที่มากกว่าภาษาไทยมาก ดังนั้นเมื่อล่ามต้องแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาไทย ล่ามจะมีหลายวิธีการที่จะทำให้สามารถแปลข้อความที่จะสื่อสารได้ เช่น ล่ามจะละทิ้งคำศัพท์ที่เป็นคำฟุ่มเฟือย ล่ามจะเปลี่ยนคำศัพท์ภาษาไทยนั้นเป็นคำศัพท์ภาษามือไทยคำอื่นที่มีความหมายใกล้เคียง หรือล่ามจะพยายามอธิบายคำศัพท์ภาษาไทยนั้นด้วยการรวมคำศัพท์ภาษามือ ยกตัวอย่างดังตารางที่ 3.10 – 3.12

ตารางที่ 3.10 ตัวอย่างคำศัพท์ที่ถูกละทิ้ง

ลำดับ	คำศัพท์
1	ครับ, ค่ะ, ครับผม
2	ยัง
3	ที่
4	ก็
5	เท่านั้น
6	ด้วยการ
7	แน่ๆ
8	จึงเลย
9	มั่ง
10	ละจ๊ะ

ตารางที่ 3.11 ตัวอย่างคำศัพท์ที่ถูกเปลี่ยน

ลำดับ	คำศัพท์	เปลี่ยนเป็น
1	รับประทาน	กิน
2	อาหาร	ข้าว
3	ควร	ต้อง
4	เกี่ยวข้องกับ	เกี่ยว
5	ที่เกี่ยวข้องกับ	เกี่ยว
6	ไม่ต้อง	ห้าม
7	แพทย์	หมอ
8	เชื้อสตัย	ตรง
9	หนูน้อย	เด็ก
10	เอ๋ย	พูด

ตารางที่ 3.12 ตัวอย่างคำศัพท์ที่ถูกอธิบายด้วยการรวมกันของคำศัพท์ภาษาเมื่อ

ลำดับ	คำศัพท์	รวมคำศัพท์
1	เณร	พระ+เด็ก
2	ผัดไท	ก๋วยเตี๋ยว+ทอด
3	ลงความเห็น	คิด+คน+คน+มากมาย
4	กองทัพบก	กอง+ทหาร
5	กองทัพอากาศ	กอง+ทหาร+เครื่องบิน
6	วิ่งเหยาะๆ	วิ่ง+ช้า
7	ไค้ก	ตัว “C” + กระป๋อง
8	เรือดำน้ำ	ทำมือ “วัตถุ” + ใต้น้ำ
9	คอมพิวเตอร์	จอ+พิมพ์ดีด
10	พี่ชายคนโต	พี่+ผู้ชาย+สูง